חידונים ב-Shoora

איך שאלה אחת, ברגע הנכון ובשפה שלך, משנה את כל החוויה

נייר עמדה · אוקטובר 2026

Shoora מציגה על הטלפון, כטקסט, את מה שנאמר על הבמה, ליד המוצג או בהרצאה. כל אחד קורא בשפה שבחר, ובדיוק בזמן. Shoora שמה את המילים על כל טלפון. החידונים מוסיפים את ההנאה שבהשתתפות, לכל מי שבחדר. הם הופכים צופה שקורא לבד לחלק מהקהל, תלמיד ששותק לתלמיד שעונה, ומבקר שעובר ליד מוצג למבקר שעוצר ומתעניין. בתיאטרון ובמוזיאון כל הקהל משחק יחד. במסמך הזה נסביר בפשטות מה החידון מוסיף בתיאטרון, במוזיאון ובכיתה, מה המוסד מרוויח ממנו, ומה עוד אפשר לעשות איתו.

מה החידון מוסיף לכתוביות

קהל משתתף בהצגה בלי לחשוב על זה: צוחקים יחד, מוחאים כפיים, צועקים תשובה בהצגת ילדים, מרימים יד בהרצאה. כתוביות נותנות לכולם את המילים, אבל מי שעוקב על מסך, בשפה אחרת או מסוף האולם, עדיין יכול להרגיש קורא ולא חלק מהחדר. החידון סוגר את הפער הזה, כי הוא מגיע באותו מסך ובאותה שפה שבה כבר קוראים.

מה ההבדל מאפליקציות חידונים רגילות? ב-Shoora השאלה היא חלק מדברי המרצה. היא מופיעה בתוך הטקסט, בדיוק במקום שבו המרצה או השחקן שואל, ולא באפליקציה אחרת עם קוד אחר. לכן כולם רואים את השאלה באותו רגע, כולם עונים באותו זמן, וכולם ממשיכים יחד עם ההרצאה או ההצגה. לא צריך לעזוב את המסך, ולא צריך להסתדר עם שפה אחת לכולם: כל אחד מקבל את השאלה ואת התשובות בשפה שלו, ומיד רואה כמה מהקהל ענו כמוהו. בכיתה שבה חלק קוראים עברית, חלק ערבית וחלק רוסית, כולם משחקים את אותו חידון, באותו רגע, ואף אחד לא נשאר בחוץ.

איפה החידון עוזר הכי הרבה

בתיאטרון: הקהל מגיב לבמה

בזמן ההצגה זה קל וקצר: אגודל למעלה אחרי סצנה, שאלת טריוויה על המחזה בהפסקה, ניחוש מה יקרה במערכה הבאה. כל צופה יכול להגיד לבמה "הסצנה הגיעה אליי", והשחקנים רואים תגובה מכל הקהל, בכל שפה. כשההצגה נגמרת, חידון על המחזה הופך את היציאה מהאולם לשיחה. כל הקהל משחק, וכולם נהנים מאותה חוויה.

במוזיאון: סיבה לעצור ליד כל מוצג

כשמסתובבים לבד במוזיאון, שאלה אחת ליד מוצג היא סיבה טובה לעצור ולקרוא באמת. מסלול שבו הרמז לשאלה הבאה מחכה במוצג הבא הופך ביקור להרפתקה. ומשפחה עונה יחד על אותה שאלה, כל אחד בטלפון שלו ובשפה שלו. כל מבקר עוצר ליד המוצג בגלל השאלה, ומשחק את אותו משחק.

בכיתה ובהרצאה: קול לתלמיד ששותק

תלמידים רבים לא יפריעו כדי לשאול "למה התכוונת?" או להגיד שהלכו לאיבוד. שאלה קצרה שנשלחת לטלפונים נותנת להם קול: הם עונים בלי שם, בשפה שלהם, והתשובה מגיעה למרצה באותו רגע. המרצה יודע אם הכיתה איתו, והתלמיד שתמיד שתק נספר.

במרפאה: טפסים בכל שפה

מרפאות יכולות לשתף את הטפסים וההודעות הרגילים שלהן בשפה של כל אחד, כך שאף אחד לא מתקשה עם ניירת.

מה המוסד מרוויח

- **השתתפות שאפשר למדוד.** בסוף כל מפגש יש דוח: כמה אנשים הצטרפו, באילו שפות, ומה הם הבינו. זה בדיוק המסמך שמחלקת חינוך מראה למי שמממן אותה.
- **קהל שחוזר.** משפט שסומן, חידון ששותף עם חברים, תשובה שנספרה: כל אלה הופכים ביקור חד-פעמי לקשר שנמשך עם המוסד.

מה עוד אפשר לעשות עם החידון

- **הקהל בוחר את הסוף.** בהצגות ילדים ובהצגות שבהן הקהל משתתף, מצביעים היום בצעקות ובמחיאות כפיים, והשקטים לא נספרים. הצבעה בטלפון, בשפה של כל אחד, נותנת לכולם קול שווה, והסצנה הבאה נקבעת על ידי כל האולם.
- **המשפט שלי.** בזמן ההצגה הצופה מסמן בנגיעה את המשפטים שאהב. בסוף הערב נבנה חידון מהמשפטים שהקהל סימן הכי הרבה, וכל אחד מקבל את המשפטים שלו, בשפה שלו, כמזכרת שמחזירה אותו להצגה.
- **שאלה לשחקנים, תשובה לכולם.** בהפסקה נאספות שאלות בשפה של כל צופה. אחרי ההצגה השחקנים עונים, והתשובות חוזרות ככתוביות. שיחה עם הקהל נעשית נגישה בפעם הראשונה, והשאלות הטובות נשמרות להצגה הבאה.
- **שפות שאף פעם לא היו באולם.** עברית קלה לקוראים חדשים, אמהרית לכיתה שאף פעם לא קיבלה חידון בשפה שלה, רוסית לסבתא שיושבת ליד הנכד. כל אחד עונה בשפה שלו, וכולם משחקים את אותו משחק.

הכתוביות נותנות את המילים. החידון נותן מקום בקהל.